

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Udrag fra RUBÁIYÁT

Citation: Larsen, Thøger: "Fire digtsamlinger 1904-1912", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 147. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-idm140141266209488/facsimile.pdf> (tilgået 14. maj 2024)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

»Strøtanker«. I Omar Khayyám's Rubáiyát forbindes dog her ved Ordningen af Stroferne og ved det Livssyn, de alle saa stærkt farves af, nogenlunde de enkelte Vers til et Hele. I nærværende Gengivelse har der af dette Hensyn fundet et Par Ombbytninger Sted, men Fitzgerald har i sin Oversættelses første og sidste Udgave en ret forskellig Ordning af Versene. I Hovedsagen er Ordningen her foretaget efter »Fourth Edition».

Omar Khayyám er en Lovpriser af Nuet, af *Idag*, og han hylder Livsglæden i Vinens og Rosernes Skikkelse. For at bruge et dansk Ordspil: han holder sig til »den Fugl, han har i Haanden«. Men ikke desto mindre har han svært ved at faa Øjnene fra »de ti paa Tagene«. Og netop denne sidste Egenskab hos ham giver hans Digtning dens største Værdi. Hans »Nu« har dets store Røgdøm i den vide Udsigt. Og hans Fortæbelse i Nuet og Vinen føles nærmest som et Glip med Øjnene af og til, mens han stirrer energisk efter det tabte og det kommende.

Allerede i Fitzgeralds Levetid udkom en fransk Oversættelse fra en persisk Tekst, indeholdende 464 Rubai. Oversætteren Monsieur *Nicolas*, fransk Konsul i Resht, opfattede Omar som en Súfi-Poet, en Mystiker, der brugte Vinen som det guddommeliges Sindbillede. Msr. *Nicolas* oversætter ogsaa overalt »Vin« ved »Gud«.

Fitzgerald fører imidlertid i et Forord til Tredje Udgave et vægtigt Forsvar for sin Opfattelse af Omar som netop en Modstander af Sufismen, en muhammedansk Fritænker. Der findes jo ogsaa i Versene adskillig Spot mod Sekterne, mod de »lærde« og »hellige« Mænd.

Indvirkning af den franske Oversættelse synes dog at kunne spores hos Fitzgerald. F. Eks. i 2. Rubai, hvor han i Første Udgave har følgende:

»I heard a Voice within the Tavern cry:
»Awake, my little ones, and fill the Cup,
Before Life's Liquor in its Cup be dry.«»

De to sidste Linjer er i hans sidste Udgaver ændrede til:

»When all the Temple is prepared within,
Why nods the drowsy Worshipper outside?»